

РЕШЕНИЕ

№ 3337

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. И. А.А

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ИВ. И. А.А Гражданско дело № 20211110163623 по описа за 2021 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422 от ГПК вр. [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 228 ЗЕС](#) общо за сумата от 531,52 лева.

Ищецът-„ЙБ“ ЕАД /с предишно наименование „ТБ“ ЕАД/ твърди, че на 29.11.2016 г. между него и ответника е сключен Договор за мобилни услуги №/////, съгласно който на И. П. И. са предоставени мобилен телефонен №***** и мобилен апарат Huawei P9 Lite Black и Договор за лизинг от 29.11.2016 год. Излага, че предоставянето на устройството е уредено в отделен договор за лизинг, съгласно който общата цена на лизинговата вещ е 413,77 лева с вкл. ДДС, по който, съгласно приложимия погасителен план, ответникът се задължил да заплаща стойността на устройството на 23 лизингови вноски, всяка от които е в размер на 17,99 лева с вкл. ДДС и която се фактурира заедно с месечните сметки за ползваните през отчетните периоди мобилни услуги чрез номера. Поддържа, че ответникът не е изпълнил задълженията си по договорите в периода от м. 12.2016 год. до м.04.2017 год., за който са издадени фактури №//////// год., на стойност 63,75 лева, №///// год. на стойност 49,87 лева, №7252798491/15.02.2017 год. на стойност 48,97 лева, №//////// год. на стойност 9,13 лева. Сочи, че след предсрочното прекратяване на договорите е издадена фактура №//////// год., която включва задължение за плащане на неустойка за предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги в размер на 719,62 лева, както и изискуем остатък от лизинговите вноски за мобилното устройство в размер на 359,80 лева-20 вноски. Ищецът изрично посочва, че вземането за неустойка не е предмет на настоящото производство.

Поради неизпълнение на задълженията на ответника по договорите ищецът е

депозирал заявление по реда на [чл. 410 от ГПК](#) за издаване на заповед за изпълнение за посочените суми и е било образувано ч.гр.д. № 32816/2019 г. по описа на СРС, II ГО, 75 състав и е издадена заповед за изпълнение. Сочи, че заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 от ГПК, поради което на заявителя е указано да предяви иск за установяване на вземането си. Моли съда да постанови решение, по силата на което да признае за установено, че ответникът му дължи процесните суми в общ размер от 531,52 лева. Претедира сторените разноски.

Ответникът-И. П. И., чрез назначеният ѝ особен представител, е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва исковете. Прави възражение за изтекла погасителна давност след изтичане на преклузивния срок-в последното съдебно заседание.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК е образувано ч.гр.д. №32816/2019 год. по описа на СРС, 75 с-в, по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 10.07.2019 год., с която е разпоредено И. П. И. да заплати на ищеца сумата от общо 531,52 лева, представляваща неизпълнени задължения по договор за мобилни услуги и договор за лизинг от 29.11.2016 год., както и държавна такса в размер на 25 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 360 лева.

От Договор за мобилни услуги от 29.11.2016 г. за предпочетен номер //, се установява, че между страните е сключен договор, по силата на който са договорени електронни съобщителни и мобилни услуги със срок на действие 24 месеца, при стандартен месечен абонамент от 40,99 месечно, с приложена декларация – съгласие, съгласно която потребителят – ответник декларира, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия, изразява съгласие с тях и се задължава да ги спазва, декларира и получена информация по [чл. 4, ал. 1 ЗЗП](#). Документите носят подпис на потребителя.

Приет по делото е договор за лизинг от 29.11.2016 г., по силата на който ищецът – лизингодател се задължава да предостави на ответника – лизингополучател за временно и възмездно ползване на устройство марка Huawei P9 Lite Black с телефонен номер //, за обща лизингова цена от 413,77 лева с включен 20% ДДС за срок от 23 месеца, вкл. в чл. 6 е посочено, че неразделна част от договора са Общите условия на договора за лизинг на устройство, като с подписване на договора лизингополучателят декларира, че е получил, запознат е изцяло, приема и се задължава да спазва ОУ на договора за лизинг на устройство, приложени и подписани, вкл. е приложена декларация – съгласие, съгласно която потребителят – ответник декларира, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия, изразява съгласие с тях и се задължава да ги спазва, и декларира получена информация по [чл. 4, ал. 1 ЗЗП](#).

Приети по делото са фактури №// год., на стойност 63,75 лева, №// год. на стойност 49,87 лева, №7252798491/15.02.2017 год. на стойност 48,97 лева, №// год. на стойност 9,13 лева, №// год., която включва задължение за плащане на неустойка за предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги в размер на 719,62 лева, както и изискуем остатък от лизинговите вноски за мобилното устройство в размер на 359,80 лева. Във фактури детайлно са посочени потребелението за фиксирания номер,

период на задълженията, дали са месечни такси и еднократни такси, неустойки, вноски за лизинг.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са положителни установителни иски с правно основание [чл. 422 ГПК](#) [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 228 ЗЕС](#), [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#) вр. [чл. 345 ТЗ](#).

От представените по делото Договори за мобилни услуги и ценови листи – приложение към същите, подписани от ответника, съдът намира, че страните са обвързани от валидни облигационни правоотношения, по които ищецът е осигурил достъп на ответника до своята мобилна мрежа и предлаганите далекосъобщителни услуги. По отношение на отчетния период съгласно [§ 1, т. 17 ДРЗЕС](#), "електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. В обхвата на електронните съобщителни услуги не се включват услугите на информационното общество, които не се състоят изцяло или предимно от пренос на сигнали чрез електронни съобщителни мрежи. Тоест по дефиниция ищецът, следва да установи, че е предоставил възможността ответника да ползва съответната мобилна мрежа, до която е доставил сигнал, радиоразпръскване и т.н. С оглед предоставените и реално използвани услуги в предходните отчетни периоди, както и от предоставените СИМ карти, съдът достига до извод, че ищецът е предоставил възможност за достъп на потребителя до мобилната мрежа. Видно от приетите писмени доказателства по делото, мобилният оператор фактурира задълженията по договора за мобилни услуги ежемесечно за всеки отчетен период, вкл. същото се установява и от неоспорените детайлни потребление за фиксиран номер // за отчетен период м.12.2016 г. до м.04.2017 г. От представените по делото доказателства се установява и че мобилният оператор е предоставил на ответника устройство на лизинг. Съдът приема за доказано предаването на вещта по договора за лизинг с оглед изричната уговорка в договора, в частта, в която е описано, че с подписването му е предоставено устройството.

Ответникът не е ангажирал доказателства за плащане, поради което съдът намира исковете по [чл. 79, ал. 1](#), вр. [чл. 228 ЗЕС](#) и с правно основание [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#) вр. [чл. 345 ТЗ](#) за изцяло основателни.

Съдът не следва да се произнася по възражението на особения представител на ответника за изтекла погасителна давност, тъй като е направено след изтичане на преклузивния срок.

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати

на ищеца сумата от 1035 лева, представляваща сторените в настоящото производство разноси, съизмерено с уважената част от претенциите и сумата от 385 лева, представляваща сторените по ч.гр.д. №32816/2019 год. по описа на СРС, 75 с-в.

Воден от горното

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по предявените от „ЙБ“ ЕАД, ЕИК //, срещу **И. П. И.**, ЕГН *****, искове с правно основание чл. 422 от ГПК вр. [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 92, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 228 ЗЕС](#), че И. П. И. му дължи сумата от общо от **531,52 лева** (петстотин и тридесет и един лева и петдесет и две стотинки), представляваща неизпълнени задължения по Договор за мобилни услуги №//29.11.2016 год. и Договор за лизинг от 29.11.2016 год. за периода от м.12.2016 г. до м.04.2017 г., ведно със законна лихва считано от 10.06.2019 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 ГПК](#) по гр.д. № 32816/2019 г. по описа на СРС, 75 състав.

ОСЪЖДА И. П. И., ЕГН *****, да заплати на „ЙБ“ ЕАД, ЕИК //, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1035 лева** (хиляда тридесет и пет лева), представляваща разноси в настоящото производство и сумата от **385 лева** (триста осемдесет и пет лева), представляваща разноските по ч.гр.д. №32816/2019 год. по описа на СРС, 75 с-в..

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____